

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **P. K. , J. P. , M. R. , A. P. K. i M. S.**,
uniewinnionych od zarzutu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 lutego 2020 r.
wniosku obrońcy adwokat J. G. M. o zasądzenie od oskarżycieli posiłkowych na
rzecz w/w uniewinnionych zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy w postępowaniu
kasacyjnym oraz zwrotu wydatków związanych z dojazdem do Sądu,
na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k., art. 637a k.p.k. i § 11 ust. 2 pkt
6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w
sprawie opłat za czynności adwokackie,

postanowił

**zasądzić od oskarżycieli posiłkowych K. W. i E. P. na rzecz
każdego z prawomocnie uniewinnionych – P. K. , J. P. , M. R. , A.
P. K. i M. S. , kwoty po 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych)
tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w
postępowaniu kasacyjnym oraz kwot po 42,80 zł (czterdzieści
dwa złote i 80/100) tytułem zwrotu wydatków związanych z
dojazdem obrońcy do Sądu Najwyższego.**

UZASADNIENIE

W dniu 21 marca 2019 r. wpłynęła do Sądu Najwyższego kasacja
sporządzona przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych K. W. i E. P. od
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 października 2018 r.,

sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 listopada 2017 r., sygn. akt V Ka (...)

Na rozprawie kasacyjnej obrońca uniewinnionych oskarżonych wniosła o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej i zasądzenie od oskarżycieli posiłkowych na rzecz wszystkich oskarżonych kosztów obrony według norm przepisanych. Sąd Najwyższy po rozpoznaniu kasacji postanowieniem z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt IV KK 172/19, oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną i obciążył oskarżycieli posiłkowych kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w równych częściach ich dotyczących. Jednocześnie w postanowieniu tym nie określono kwoty kosztów, pozostawiając tę kwestię do ustalenia po złożeniu przez obrońcę stosownego ich udokumentowania.

W dniu 17 stycznia 2020 r. adwokat J. G. M. złożyła wniosek na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k., art. 637a k.p.k. i § 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, o uzupełnienie w/w orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2019 r., poprzez ustalenie kosztów obrony z wyboru w postępowaniu kasacyjnym i zasądzenie od obydwójga oskarżycieli posiłkowych na rzecz każdego z uniewinnionych oskarżonych kwot po 1200 zł (jeden tysiąc dwieście) tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru w postępowaniu kasacyjnym oraz kwot po 85,60 zł (osiemdziesiąt pięć złotych i 60/100) tytułem zwrotu wydatków związanych z przejazdem obrońcy do Sądu Najwyższego na rozprawę kasacyjną w przedmiotowej sprawie.

W ocenie Sądu Najwyższego wniosek obrońcy zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z dyspozycją art. 626 § 1 k.p.k. w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd określa, kto, w jakiej części i zakresie ponosi koszty procesu. Jeżeli natomiast w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu. Natomiast zgodnie z art. 637a k.p.k. do kosztów postępowania kasacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach postępowania odwoławczego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2019 r. zamieszczono wprawdzie rozstrzygnięcie dotyczące obciążenia oskarżycieli posiłkowych kosztami postępowania kasacyjnego, jednak nie ustalono ich wysokości i nie zasądzone na rzecz w/w uniewinnionych stosownych kwot z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego. Istotne jest jednak to, że w orzeczeniu tym przesądzono kwestię ponoszenia przez oskarżycieli posiłkowych takich kosztów.

Zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k. w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy. Do kosztów procesu natomiast należą nie tylko koszty sądowe, ale i uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika (tak art. 616 § 1 k.p.k.).

W rezultacie, jak już wcześniej podniesiono, wniosek o uzupełnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2019 r., poprzez zasądzenie od oskarżycieli posiłkowych K. W. i E. P. na rzecz każdego z prawomocnie uniewinnionych – P. K. , J. P. , M. R. , A. P. K. i M. S. - kwot po 1200 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem przez nich obrońcy z wyboru w postępowaniu kasacyjnym, jest jak najbardziej uzasadniony. Wskazana kwota stanowi minimalną stawkę określoną w § 11 ust. 2 pkt 6 w/w rozporządzenia za obronę w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym, zaś na podstawie § 17 pkt 2 rozporządzenia za obronę w tym samym postępowaniu kilku osób, zwrot wydatków należy się każdemu z oskarżonych.

Obrońca udokumentowała również wydatki związane z dojazdem na rozprawę do Sądu Najwyższego, przedkładając bilety PKP na łączną kwotę 428 zł. Jednakże wniosek obrońcy o zasądzenie od każdego z oskarżycieli posiłkowych na rzecz każdej z osób uniewinnionych kwot po 85,60 zł nie mógł być uwzględniony, gdyż doszłoby do zapłaty dwukrotnej ceny biletów. Skoro obciążono oskarżycieli kosztami w częściach równych na nich przypadających, to zasadnym było zasądzenie od nich na rzecz każdej z osób uniewinnionych kwot po 42,80 zł, co łącznie daje kwotę 428 zł.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji postanowienia.